

4. mai

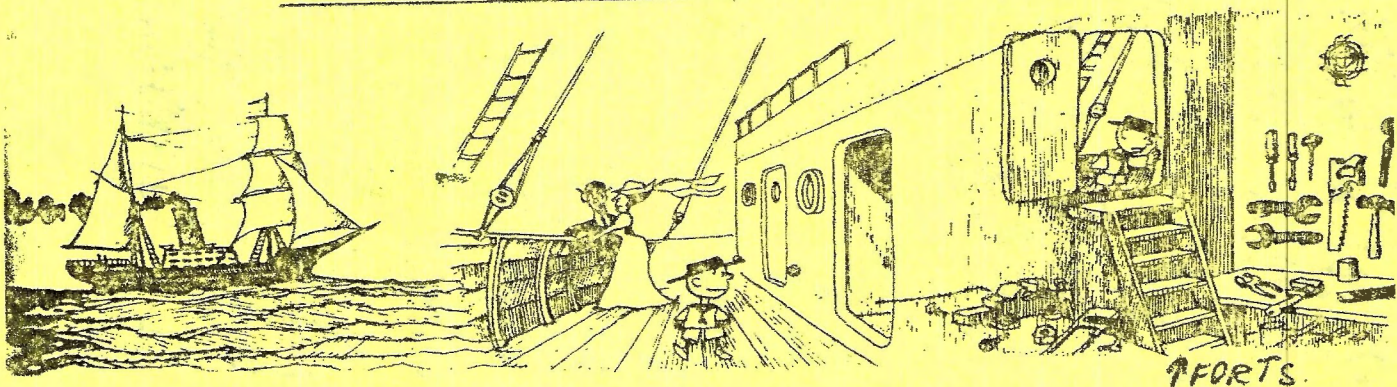
nr. 1

1986

INNHOLD:

LEIAR :	side	3
TIL OBL. MØTE OG PKT.!	"	5
INNLEIING INTERESSEKAMP!	"	11
DEBATT!	"	18
VERVING	"	18
STRATEGISK PLAN	"	19
KVINNE ORGANISERING	"	28

LEIAR:

Sentralstyret har vedtatt at NKS skal hiva kreftene inn i DUKs renteaksjon. Kvifor?

La oss fyrst sjå på den politiske stoda rundt dette initiativet:

1) Ein vesenleg bakgrunn for aksjonen er at NSU-leinga treng legitimitet. Dei økonomiske tilhøva for studentane har blitt gradvès verre utan at studentane har ytt motstand, serleg gjeld dette dei 2 siste åra. I 1984 fekk NSU-leinga endeleg fullt gjennomslag for å stilla opp inntektsavhengig tilbakebetaling som studentanes hovudparole. Nøyaktig slik NKS sa hjalp dette staten til å intensivera spekkhoggeriet mot stipenda mens NSU venta på at Gro skulle vinna valet og innføra inntektsavhengig tilbakebetaling. Resultatet kjenner me: stipendet er nede i 13%.

I denne stoda treng NSU-leinga ein aksjon. For det eine må dei syna overfor ein arrogant Høgreminister og den ennå meir arrogante ~~sekretæren~~ hans at dei "har studentane i ryggen". For det andre må dei syna studentane at dei gjer noko. Det er ingenting som tyder på at NSU/DUK satsar på aksjonar som skal tvinga krava gjennom, dei ønsker seg ei "markering" og ferdig med det.

2) Det politiske grunnlaget for aksjonen er krav om renta ned til 6% (etter det me veit). NSU/DUK ville truleg ønska seg inntektsavhengig tilbakebetaling (IATB) som hovudkrav, men droppa det for å unngå bråk, serleg frå våre folk i LNS som har jobba dyktig mot IATB.

3) Den politisk dominerande tendensen i NSU/DUK er ein laus allianse av SosFront og (ennå meir) ulne venstregrupper som Radikal FellesFront i Bergen (der NKS og jobbar) og Venstrevind i Trondheim (som nyleg er splitta frå SosFront). I tillegg spiller AUF ei viss rolle blant ingeniørstudentane. Alle desse gruppene slit med store problem og dei manglar landsomfemmande organisasjon. Det tradisjonelle kraftsenteret - SosFront i Oslo - bruker alle kreftene sine i Samskipnadsarbeid, noko som har gjort det råd for NKS å dominera NSUmøtet i Oslo i haust. Dei konservative styrker seg, men er politisk isolerte og kontrollerer berre DHL og NGS av organisasjonane innafor DUK.

KVIFOR ER AKSJONEN VIKTIG OG KVA KAN ME OPPNÅ?

1) Studentane er i dag eit av dei aller veikaste ledda i motstanden mot den statlege nedskjeringspolitikken. Det ver idag ca. 90000 studentar innafor høgare utdanning. Å få desse ut i kamp for levekåra sine har stor betydning både på kort og lang sikt.

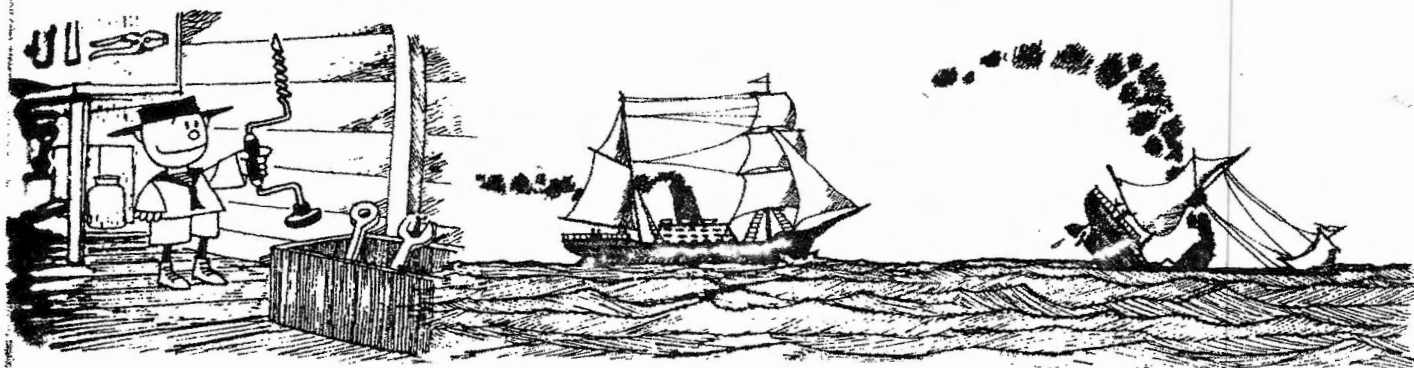
Om studentane kjem i rørsle vil det styrka fronten mot borgarskapet kraftig. Ikkje minst vil det gi ein stor og viktig del av ungdommen erfaringar i kamp.

Sjòlsagt er ikkje dette målet med DUKaksjonen frå dei som har planlagt han. MEN: Av eigne taktiske grunnar har NSU/DUK spilt ut eit initiativ om aksjon for rettferdige krav. VÅRT ANSVAR ER Å GRIPA DETTE INITIATIVET OG TYNA UT AV DET SÅ MYKJE SOM RÅD ER AV REELL KAMP MOT STATEN: ME må reisa saka på allmøter og elles mobilisera breitt på skulane og faga. Me må sørga for at det blir laga lokale aksjonskomitear. Me skal slåst for å utvida krava til og å gjelda stipendiet og kostnadsnormen. Og me skal gjera aksjonane så omfattande som råd utfrå oppslutninga.

2) I dette arbeidet må me vera både dristige og fleksible. Dristige, fordi me har ei line som samsvarer med studentane sine verkelege interesser, og fordi våre "taktiske motstandarar" er dårleg organiserte. Fleksible fordi me ikkje skal isolera oss på fillespørsmål, men tvert om ønsker å stå saman med mange som elles sympatiserer med SosFront o.l.

3) Hovudoppgåva er framleis å styrka NKS. Gjennom dyktig jobbing i aksjonen der me legg fram NKS sitt syn på studentkampen og elles nyttar høve til politisk diskusjon med mange nye folk, kan me auka omlandet vårt og etterkvart leggja grunnlaget for verving. Men me vil og bygga NKS gjennom at organisasjonen vår aukar prestisjen sin blant studentane.

BØNNI

↑ FORTS.

TIL OBLIGATORISK LAGSMØTE OG PUNKTER:

JFR. PLANEN:

REVOLUSJONÆRE KONTRA REFORMISTISKE LINJER I STUDENTKAMPEN.

Det vil komme en kronikk i Klassekampen som tar opp dette temaet. Spørsmål til diskusjon vil komme senere.

HVEM BØR DRA PÅ FORBUNDSSKOLEN

Det skal avholdes forbundsskole i april. Alle medlemmer i NKS kan delta på forbundsskole, men selvfølgelig ikke alle på engang. Av de medlemmene som vil dra på forbundsskole i laget setter laget opp en prioriteringsliste utifra hva som tjener laget best. Selv om et medlem har kort tid igjen i NKS kan det godt bli med på forbundsskole, da denne vil få nytte av denne kunnskapen senere (og partiet vil få nytte av denne kunnskapen.)

Det bør tas en spørreunde i laget på hvem som har vært med på FS. før, evt. hvordan det fungerte, om det var lærerikt samt andre positive ting med FS. De som ikke har vært på FS og heller ikke har lyst bør begrunne dette. Laget har et ansvar for at medlemmene mobiliseres til å gå på forbundsskole. Fordelingsnøkkelen . . . på hvor mange hvert lag får melde på kommer senere.

OM KLASSEKAMPEN. DEN REDAKSJONELLE LINJA, INNHOLD I AVISA OG KONFLIKTEN I AVISA.

Det vil senere bli sendt ut materiale om Klassekampen—året og om konflikten i Klassekampen fra partiet. Spørsmål og opplegg for diskusjonen vil bli presentert ved særskilt ark senere.

-LAGSMØTER OG STUDIEPKT.-

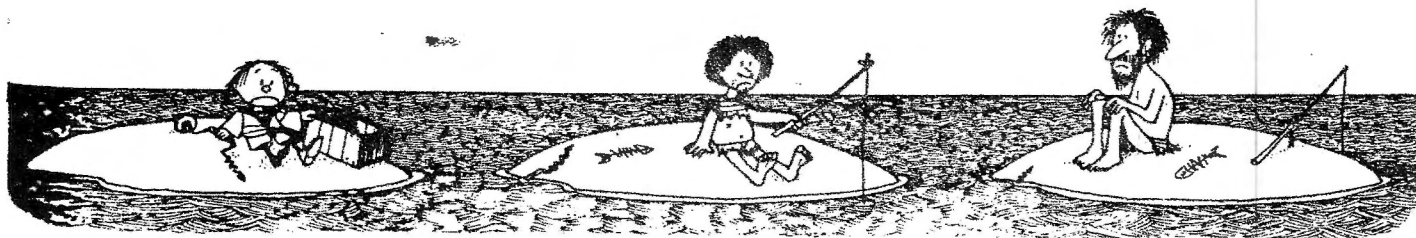
STUDIENE OM DEMOKRATISK SENTRALISME.

Den demokratiske sentralismen er det viktigste elementet i den kommunistiske partimodellen. De arbeids- og beslutningsmetoder som er oppstilt her, er det avgjørende skille i organisasjonsstrukturen mellom et kommunistisk parti, og alle andre typer av organisasjoner, det seg være progressive masseorganisasjoner, eller borgerlige og reaksjonære organisasjoner.

I hele arbeiderbevegelsens historie har det stått strid om organisasjonsmodellen. - Det er særlig den demokratiske sentralismen som har blitt utsatt for sterke angrep fra reformister og andre borgerlige elementer, og det er den som ofte har blitt brukt som innvending mot partier av ml-type, fra ulike opportunister.

Mens derimot spørsmålet om demokratiet er et mål i seg sjøl, eller bare en kollektiv prosess sammen med sentralismen for å nå arbeiderklassens strategiske mål, og sjølve klasseinnholdet i organisasjonsmodellen; - det evner ikke slike opportuniste å se.

De krava som en slik kamp-organisering stiller til disiplin og aktivitet, er en hyppig brukt innsigelse ved diskusjoner om organisering. - Dette møter også vi i NKS i dag, både i vår politiske og teoretiske kamp, og ved gjennomføringa av vår politiske hovedoppgave i perioden, - verving til organisasjonen. Derfor er den demokratiske sentralismen et spørsmål av avgjørende betydning for oss, både for at NKS skal bestå som kommunistisk organisasjon, - og for å oppnå større resultater i vervearbeidet.

↑ FORTS.

- LAGSMØTER OG STUDIEPKT. -

Spørsmål : Hvilke erfaringer har vi med den demokratiske sentralismen,
(historisk og i NKS i dag)
Finnes det andre måter som vi kunne organisere oss på, - og
samtidig ivareta våre strategiske mål ?

Litteratur: NKS og AKP(ml) sine vedtekter.

Mao: Side 110 til 112 i "Skrifter i utvalg" (Avsnitta om
partidemokrati og partidisiplin.)

Hefte fra AKP sitt studieutvalg: "Partimodell og demokratisk
sentralisme."

Teoretisk bakgrunnsmateriale:

Stalin : Side 67 - 77 i "Spørsmål i leninismen."

Lenin : Side 124 - 167 i bind 2 ("Hva må gjøres?")

Lenin : Side 55 - 99 i bind 3 ("Et skritt fram og to tilbake")

VERVING!

Kamerater!

Et nytt semester står nå foran oss. - Hvis vi i NKS skal holde
stillingen politisk og organisatorisk (og helst ha framgang) så må
kreftene fra første stund kastes inn i arbeidet med hovedoppgava til
Forbundet; - verving og organisasjonsbygging. Vervinga til organisasjonen
må ha absolutt førsteprioritet, og gjennomsyre absolutt alt annet
arbeid vi driver med, ellers så vil den medlemsmessige situasjonen
om ganske kort tid se svært dystert ut. I tillegg til den årlige
"avgangen" fra NKS på ca. en tredjedel (på grunn av at folk avslutter

- LAGSMØTER OG STUDIEPKT. -

studiene) så har vi i dag også svært mange studenter på hovedfagsnivå, med hva det ofte kan medføre av nedgatt arbeidskapasitet når det gjelder politikk.

Manglende verving vil bety at de store politiske oppgavene vi i NKS har satt oss, vil bli ytterligere vanskeliggjort. - Dette gjelder ikke bare den store betydninga som Forbundet vil spille i studentkampen, men også i ytterligere strategisk sammenheng når det gjelder den rolla vi må ha i å skape langt flere kommunistiske intellektuelle, og bli et bedre redskap for den sosialistiske revolusjonen.

Hvis vi skal oppnå resultater som er verdt å snakke om i vervearbeidet vårt, må dette arbeidet drives systematisk og planmessig. Noen metoder vil være almenngyldige, og bør følges i dette arbeidet :

- Alle lag og DS'er må ha egne vervemålsettinger som bør diskuteres med representanter fra Sentralen.
- Vervinga er ei oppgave for hele laget, men alle lag må ha en sterk kamerat avsatt til verveansvarlig, for å drive arbeidet framover.
- Potensielle "verveobjekter" må følges opp grundig, det må fordeles ansvar for å diskutere med dem, og trekke dem nærmere Forbundet politisk og sosialt.
- Alle lag skal ved semesterstart, enten alene eller sammen med andre lag, gå ut med tilbud om medlemskap og studiesirkel. Det er viktig at sirkeldeltakerne blir dratt med på annet type politisk arbeid ved siden av,

- LAGSMØTE R OG STUDIE PKT. -

for at de skal komme ut i kamp, og for at de skal se hva kommunistene arbeider med ellers.

- Vervearbeidet må følges nøye opp gjennom hele semesteret, ved diskusjoner og oppsummeringer på hvert DS - og lags-møte.

Vi har et stort vervepotensiale; - vær med å markér NKS som det eneste revolusjonære alternativet ved universiteter og høyskoler; -vær dristig i vervearbeidet !!!

Organisasjonsansvarlig i NKS/AU

Richard S.

SOMMERLEIR

SOMMARENS VAKRASTE EVENTYR

NKS'sommarleir har i år arbeidstittel:

DET GÅR TIL HELVETE - SOSIALISMEN: UTVEG ELLER BLINDVEG?

- Stadig fleire begynner å sjå at ei framtid under kapitalismen ikkje har anna enn faenskap å by på. Jfr. t.d. dei positive reaksjonane på siste delen av boka til Steigan(kva som står der? les sjøl!). Ute i verda har faenskapen alt vart lenge ,sjøl i "land det er naturleg å sammenligne seg med". Problemet for folk som ser dette og/eller føler det på kroppen er: finst det noko anna å slåst for. I Europa trur dei færreste det i dag og derfor blir nederlag det einaste perspektivet på kampen.

- LAGSMØTER OG STUDIEPKT. -

- Sosialismen er vårt alternativ. Men når folk ikkje trur på den (SJØL om dei kanskje drøyer om han) er det ikkje minst fordi dei meiner å ha sett at i dei sosialistiske landa er ein arbeidar minst like undertrykt som i Norge i dag. Det er ikkje berre for oss å seia at "slik vil det ikkje bli her". Sosialismen finst (eller har funnest?) og som materialistar må me studera fakta.

- Sovjet, Tyskland, Polen, Mongolia?, Ungarn, Tsjekkoslovakia, Romania, Bulgaria, Albania, Jugoslavia, Vietnam, Korea, Kina, ^{Kampuchea} til saman er dette rike erfaringar med sosialisme eller forsøk på det. Slik eg ser det er det all grunn til å slå fast at sosialismen er ein overveldande suksess, sett ut frå dei faktiske føresetnadene i dei fleste av desse landa. Samstundes finst svære alvorlege feil som me må ta avstand frå. Uansett kva me kjem fram til må det baserast på kunnskap.

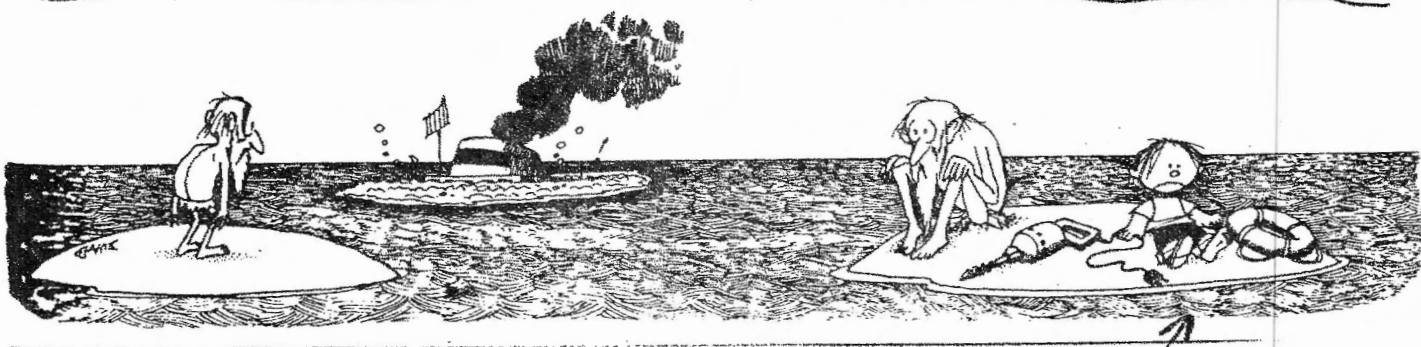
- For det andre må me svara på korleis sosialismen konkret skal løysa problema i Norge. Sysseletjing, forureining, demokrati, norsk imperialistisk undertrykking. Dette blir den vanskelegaste, men viktigste delen av diskusjonen på leir.

- LEIREN KJEM OG TIL Å TA OPP ANDRE TEMA: OPPLEGGET SKAL BLI LITT MINDRE HESEBLESANDE ENN DEI SISTE ÅRA OG DET BLIR MINST LIKE GØY: BADING (NYTT LEIRSTED), VOLLEYBALL, POKER, LEIRAVETS; DANS osv.

- LEIREN ER EIN KRAFTIG INSPIRASJON FOR DEG OG FOR NKS: FOLK FRÅ HEILE LANDET SAMLA. SENTRALSTYRET HAR VEDTATT MÅLSETTING PÅ 80% DOBLING FRÅ I FJOR:

START MOBILISERINGA AV DEG SJØL OG ANDRE NÅ!!

BØNNI

SLUTT.

INNLEIING OM INTERESSEKAMP

Interreskamp

av N:N: fra Trondheim

Dette innlegget tar for seg: 1) Utviklinga av studentøkonomien
2) Den politiske kampen mellom staten og studentane (Dei siste 2-3 åra)
3) Lærdomar av denne kampen
4) Våre oppgåve framover i IK

1) For å oppfylle Kapitalen sitt auka behov for høgt utdanna arbeidskraft, var det nødvendig med statlege tiltak for å få nye grupper inn i utdanningssystemet. Dette førte til opprettelsen av Statens lånekasse for Utdanning i 1947, som fekk ansvaret for studiefinansieringa.

Det er altså kapitalen sjølv som har gjort utdanninga til eit statleg ansvar. Å hevda at utdanninga er eit ansvar for den enkelte er kun uttrykk for småborgarleg dagdrøyming.

Faktorar som avgjer korleis studentane sin økonomiske situasjon har utvikla seg over tid, er:

- 1) reell stønadsstorleik dvs. kjøpekrafta
- 2) stipendandelen
- 3) lånerehta opp mot inflasjonen
- 4) tilbakebetalingstida

La oss først sjå på punkt ein Kjøpekraftutviklinga:

Ho var ifølge St.mld. 66 omlag den same i 1984 som i 1973. Men frå 1973 til 79 var det ei betring av kjøpekrafta, etterfølgd av forverring frå 1979 - 84.

2) Stpendandelen:

Her er det en klar forverring: I følgje Studentforum har stipendandelen av stønaden gått ned frå 27 prosent til 19 prosent frå 1973 - 1983

3) Lånerenta opp mot inflasjonen.

Her og er det klar forverring. I 1974 var :

renta 4.75 prosent i 1985 11,5 prosent

inflasjonen 8 prosent i 1985 ca. 6 prosent (Det første tallet fra 1974)

I 1974 var altså realrenta - 3,25 prosent (lånet "billigare")

I 1985 - - - + 5,5 prosent

Studentforum har rekna ut at eit studielån no er ca. 60 prosent DYRARE å betale tilbake enn i 1973.

4) Tilbakebetalingstida

Kort tilbakebetalingstid vil gje mindre renteutgifter, og dermed en mindre sum å betale tilbake. Difor vil studentar generelt ha

- INNLEING INTERESSEKAMP -

fordel av å nedbetala lånet raskast mogeleg. Men mange vil vera tvinga til å spre ein større sum over ein lengre periode framfor å betala ein mindre sum i eitt jafs. Difor er det viktig at den maksimale tilbakebetalingstida er lengst mogeleg.

Konklusjon:

Konklusjonen på dette er at studentane sin økonomiske situasjon er vorte klart forverra på alle område sidan 1979.

Det som gjeld fra 1973 til idag, med unnatak av kjøpekrafta. Ho har vore omlag uendra frå 1973 til idag. Ho betra seg frå 1973 til 79 men har forverra seg omtrent tilsvarende sidan. (To forbehold:

1) Truleg verre for "dei behovsprøvde". 2) Det er ikkje uvesentleg kva kjøpekrafta gjeld. F.eks. kjøp av helsetjenester)

X Ut frå dette er det ikkje merkeleg at STADIG fleire studentar arbeider deltid. I.flg. Studentforum hadde ca. 48 prosent deltidsarbeid i 1978 mot ca. 60 prosent i 1983.

Statistisk sentralbyrå har funne ut at studentar brukar minst 10.000 kronar meir i året enn dei kan få av lånekassa.

Søknadar om utsetting av tilbakebetaling av studielån auka frå ca. 9000 i 1982 til rundt 17.000 i 1983.

Men for andre går alt meget bedre. Lånekassa har auka sin sjølffinansiering frå 20 prosent i 1981 til 60 prosent i 1985. Om ~~100~~ 100 prosent vert nådd vil det seie at stønadene lånekassa gjev til studenar vert dekkja av rentar og avdrag frå tidlegare studentar. Studiefinansiering er snart god butikk.

2) DEN POLITISKE KAMPEN

I 1968 blei bortebruarstipendiet innført. Dermed gav staten ikkje lenger berre lån, men og stipend.

I 1972 blei behovsprøving mot foreldreinntekt fjerna for studentar over 20 år. Samtidig blei grunnstipend innført for desse.

I 1975 blei stønaden indeksregulert mot inntekta til industriarbeidarar.

I 1983 forsvant så grunnstipendiet igjen. Same året la kultur og Vitenskapsdepartementet (KVD) fram St.mld. 12 om utdanningsfinansiering. Hovudtrekka her var ikkje særleg lystege:

- prinsippet om indeksregulering av stønad mot industri-arbeidarar inntekt vert angripe.

Grunngjeving: "Det kan utfra finanspolitiske styringshensyn vere uheldig å binde seg til automatisk virkende endringer av denne type.....- dette gjeldar særleg i perioder med sterk økning i antall elever og studenter, da stnad til nye utdanningsøskende må prioriteres framfor realøkning for den enkelte."

For å unngå unødig byråkrati blei denne "prioriteringa" lagt inn

- INNLEIING INTERESSEKAMP -

statsbudsjettet for 1983. Fengesekken er viktigare enn dogmen om stortinget som "lovgjevande forsamling".

- stønadsmodellen skulle omleggjast til en presentstipendmodell.
- tilbakebetalingstida reduserast frå 20 til 15 år på gj.snitts lån
- rehtesrente innførast i tilbakebetalingstida for lån tatt opp etter 1. juli 1985.
- alders skillet på behovsprøving mot foreldreinntekt skulle fortsatt vera 20 år "av økonomiske grunnar" sjølv om det "prinsipielt" burde vera 19 år..
- studentorganisasjonane hadde venta forslag om sosiale tryggleiks ordningar, som ettergjeving av studielån ved sjukdom/svangerskap det kom ikkje.....

Stortingsmeldinga blei møtt med en motmelding frå DUK, som representerar ca. 250.000 elevar og studentar.

Motmeldinga vart heilt eller delvis støtta av Kirke Og Undervisnings Komiteen (KUK) i Stortinget.

KUK sin innstilling:

- einstemmig inn for behovsgrensa skulle ned til 19 år. og seinare 18
- inn for reformtiltak ved sjukdom
- inn for reisestipend
- inn for reisestipend
- inn for gjeldsavskriving ved svangerskap
- Ap og Sp inn for inntektsavhengig tilbakebetaling (IATB) (Opprinnelig frå Utd. finansierings utvalet frå 1979)

I oktober 1984 kom Stortingsbehandlingen av St. mld. 12

Det positive var:

- stønaden skulle indeksregulerast mot industriarbeider inntekt som
- gjeldsavskriving ved svangerskap 18 veker.
- reisestipend 3 heimreiser for utgifter over kr. 600 (årleg)

- INNLEIING INTERESSEKAMP -

elles:

- til stor forundring for NSU-toppene var SP regjeringslojale, og stemte mot IATB. Berre SV/Ap var for.

- i budsjettet for 1983 var behovsprøving av butillegget mot ektefelles inntekt snikinnført.

No vedtok Stortinget at dette var et meget uheldig prinsipp. Særleg Kr.f. var svært betenkt/bekymra. Dette var jo en klar diskriminering av familien.

Men departementet visste råd. Og snart var "det meget uheldige prinsipp" utvida til å gjelda ÷ sambuare med barn.

- rehtesrente vert innført. Til stor undring for NSU-leiinga stemte Arbeiderpartiet for dette. Men Ap hadde vanntett alibi:

Ap stemte for fordi: " Vi synes det var liten grunn til å bruke tid på den gamle ordninga som forlengst er et lappverk av stadig nye og endrede vedtekter. Det er viktigare å arbeide med den nye ordninga, med prinsippet om IATB. For det støttar vi fullt ut. (Blankenborg, Ap til studentforum)

1984 var det året våre kjære folkevalgte

-prinsipielt gjekk inn for 18 års grense for behovsprøving mot foreldreinntekt og prinsipielt avviste behovsprøving av butillegget mot ektefelles inntekt.

- Men likevel sørga for at sjølv ein nedgang til 19 års grense vart avvist og likevel sørga for ei behovsprøving av såvel butillegget som forsørgertillegget mot ektefelles eller sambuars inntekt.

Dette førar med seg at 18 og 19 åringer er tvungen til deltidsarbeid ved sidan av studiene om dei skal bli økonomisk uavhengige og dermed sjølvstendige menneske. Sidan jentene ikkje avtjener verneplikt, rammar dette særleg dei.

Studentar som har ektefelle/ sambuar i full eller tilnærma full jobb mister retten til å ta sin del av buutgiftene, og forsørgerutgiftene for eventuelle barn. Dei mister dermed delar av sitt sjølvstende. Ordninga oppfordrar til skilsmisse. Igjen er det "det andre kjønn" som rammast hardest.

I 1984 viste våre kjære folkevalgte klart kor dei står i kampen mellom griskheten og menneskeheten.

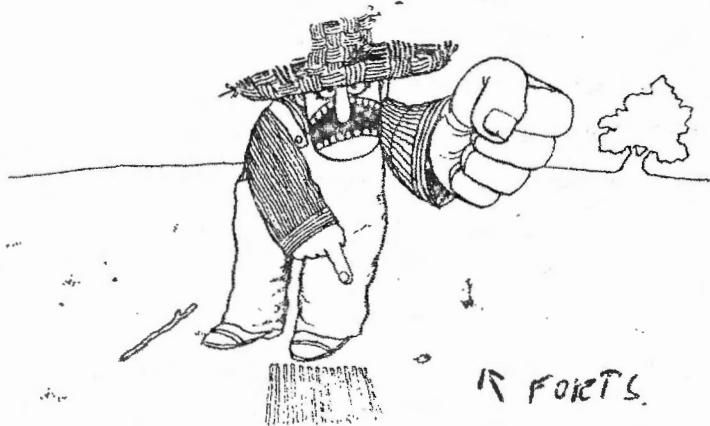
Vår interesseorganisasjon NSU, makta aldri å reisa nokon KAMP mot forverringane. Dei var no heller ikkje så lett å greia, så lenge NSU-toppene la hovudvekta på korridorpolitikk og argumentasjonsteknikk. Likevel oppsummerer Venstrevinder og NSU-toppen Knut Branderud: i Under Dusken i 1985: "Fjoråret har vist at det går ann å påvirka

-14-

- INNLEIING INTERESSEKAMP -

myndighetene. 1984 var det året da vi klarte å få IATB på politikernes dagsorden".

Ikkje berre førte den ensidige fokuseringa frå NSU på IATB til at forverringar vart gjennomført UTEN at NSU prøvde å mobilisera grunnpalnet til kamp. Ikkje berre mislukkas NSU i sin korridor-politikk for IATB. Men IATB slik det er reist er ikkje noko krav frå grunnplanet. Ap vil bruka IATB til å omfordela inntektar mellom høgtlønna og lågtlønna akademikarar.

3) LÆRDOMMER AV DENNE KAMPEN.

Stortingsrepresentanter og politiske parti har sagt mykje bra om studiefinansieringa. F.eks. har KUK einstemmig gått inn for 18-årsgrense for behovsprøving av stønad mot foreldreinntekt. Men det som vert sagt av politikarane står i skarp kontrast til det som faktisk har skjedd. F.eks. er den same aldersgrensa for behovsprøving fremleis 20 år.

Men er det slik at politikarane seier ein ting, og gjer ein heilt annan ting? Er altså problemet at politikarar er upålitelige menneske, som må masast mest mogleg på for at dei skal oppfylle sine løfter?

Eg meiner nei. Politikarar er ikkje verre eller betre enn andre menneske, unna-teke i valtider. Hovudsaka er at politikarane har i oppgåve å forvalta Statskapitalen til beste for bedrifta "Norge". Alle borgarlege parti frå Høgre til SV, er dermed avhengig av vegleing frå økonomar. Det er dette som vert kalla "finanspolitiske styringshensyn", og blir framstilt som ei objektiv naturlov som tvingar seg på våre "arme og velmenande" politikarar.

I verklegheita er ikkje dette noko anna enn behova til den feite norske monopolkapitalen som skal ut verda og gjera seg endå feitare. Botskapet er: "Først ny vekst for Norge, sidan gull og grønne skoger for folket."

Og medan kapitalen veks, dør skogane, innsjøane og folket sjølv. Hovudsaka er altså at Staten er mot oss og ikkje med oss. Og det er objektivt, sjølv om Reidun Brusletten og Hanna Kvanmo er ålreite menneske!

- INNLEIING INTERESSEKAMP -

Dette har NKS skjøna. Men dette har ikkje leinga av NSU skjøna og dette har ikkje leinga av LO skjøna. Men endå viktigere: Dette har ikkje grasrota skjøna verken i NSU, LO eller i Norge sett under ett. For folk trur rett og slett på Staten som ein meir eller mindre velmenande fordelar av goder mellom folk!

NSU-toppene blir like overraska kvar gong ei grundig gjennomarbeidd motmelding møter stor sympati blant politikarane, men likevel endar i søppelbøtta. Og kvar gong byrjar dei på ny frisk. " Neste gong må det vel gå betre?" No er det St.meld. 66 "om høgare utdanning" som skal motmeldast....

Strategien til NSU er ein nederlagsstrategi. Hon byggjer på illusjonen om den nøytrale Staten som fordelar midler utifrå sakleg vurdering. Strategien er utifrå dette argumentasjonsteknikk, ispedd enkelte aksjonstiltak, deriblant renteaksjonen neste semester. Desse aksjonane vil eg hevda, har som hovudmål å visa både opinionen og studentane kor jævla studenter har det. Studentar må ha det jævlig, for elles ville jo ingen ha bruk for NSU og tenk kor trist det ville vera, for NSU-toppene!!

Aksjonane skal altså legitimera NSU ovenfor studentane. Har underskriftskampanjer og info-stands på lærestadene nokon gong gitt konkrete resultat?

Altså: Strategien til NSU er ein nederlagstrategi. Sosialdemokratiske linjer i IK arbeidet var nok mogleg i tidlegare tider da verdensekonomien var i jevn vekst. Men krisa på 70-tallet har tvinga fram beinhard rasjonalisering av statleg sektor.

4) VÅR OPPGÅVE I IK FRAMOVER.

Vår oppgåve generellt i IK må vera å kjempa for å vinna fram med våre politiske linjer både når det gjelder krava som skal stillast, og måten kampen skal førast på.

No er situasjonen den at NSU har mange bra krav å stilla til staten. Difor meiner eg at me no fremover ikkje må leggja for mykje vekt på å krevja renta på studielånet sett ned til 5% i , omsetjing til f.eks. 10%. Hovudproblemet er at krava våre ikkje vinn fram uansett, fordi NSU byggjer på feil analyse av Staten.

Studentar, i alle fall på NTH, har byrja å stilla seg spørsmålet: Treng me NSU? Me sprøytrar pengar inn i NSU men me får ingenting tilbake!

Dette er eit viktig spørsmål. Folk har forstått at NSU ikkje vinn fram med krava, men studentar flest har ikkje forstått kvifor dette skjer! Dette har ført til at f.eks. 2 linjer på NTH har meldt seg ut av NSU. Begrunnelse: NSU gjer in ingenting for oss. Me treng ikkje NSU.

TKSF kjører no fram ein kravmentalitet ovenfor NSU, som om NSU skulle vera ein serviceorganisasjon for studentar , og ikkje studentane si organiserte motstand

- INNLEIING INTERESSEKAMP -

mot Staten.

Eg meiner det er på høg tid at me som kommunistar oppsummerar resu- lata til in- teresseorganisa- jonene våre. Me må byrja kampen mot det sosialdemokratiske hegemoniet, som seier at Staten er nøytral, og åpen for saklege argument.

Til no har nedskjeringane på studentøkonomien fortona seg som eit naturfenomen slik regnet i Bergen er det. Det berre er der og sånn må det vera.

NSU kan ikkje fortsetja med sin nederlags-strategi stort lenger utan at stadig fleire studentar stiller spørsmålet Treng me NSU? Og svarar nei!

Kommunistar må delta i massekampen, oppsummera erfaringar og forklara folk kva lærdomar som må trekkjast av kampen.

Når det gjeld NSU, meiner eg at me har nok av erfaringar med mislukka aksjonar og motmeldingar.

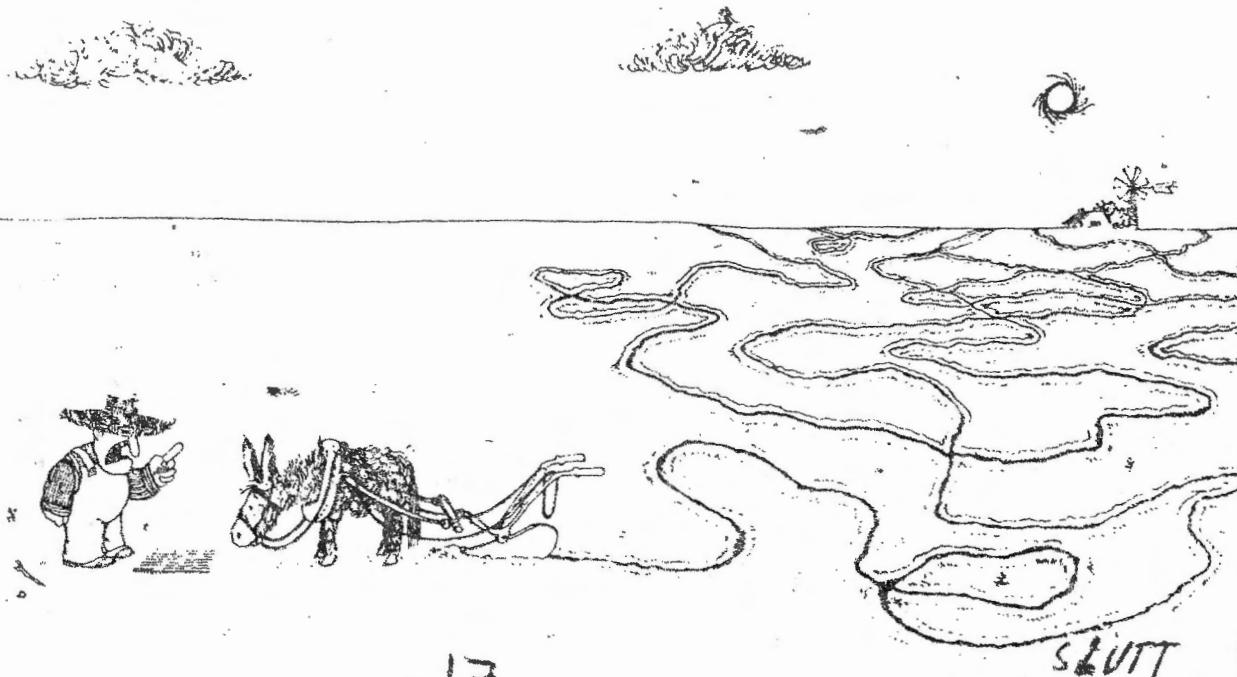
Vår hovudoppgåve framover må vera å visa folk kvifor interessearbeidet til NSU ikkje fører fram.

Me må forklara folk at:

- Staten er ein klassestat mot oss.
- Og fram for alt vi må settja makt bak krava! (f.eks. i form av undervisningsboikott.)

Dette må me starta med på grunnplanet lokalt rundtomkring. Me må leggja hovud- vekt på å vera blant studentane på faga, finne ut kva dei lokale problema er, utvikle politiske diskusjoner blant folk. Og ikkje minst : få opp allmøte- aktiviteten.

Sånn som NSU arbeidar i dag , vil eg påstå at den objektivt tjener Staten sine interesser: Me forar Staten med verdifull info. om kvar neste nedskjerings- tiltak bør setjast inn.

DEBATT:

OM VERVING

To ting har ikkje komme fram i elles gode innlegg om verving.

1.) Problemet med at folk "ikkje har tid". Ein del kameratar har alt for lett godtatt slike svar. (Evt folk har valt feil løysing: Svar at det slett ikkje er så mykje å gjøra i NKS.)

Kva slags folk er det som svarer at dei ikkje har tid? Eg vil dele dei i to kategoriar: (i) Folk som studerer frå morgon til kveld. Her står eg makteslaus... (ii) Folk som er nedlessa i arbeid i ein eller annan frontorganisasjon. Døme: Petter, leiar i Fellesrådet for det sørlige Afrika i Horten, einig i politikken vår, men vil ikkje vera med fordi han ikkje har tid. Til det seier eg: Petter kan alltid finne X andre organisasjonar å hive kreftene inn i, frå Mot Rasisme til Natur og Ungdom. Det er berre tilfeldig at han står på nettopp i FR og ingen andre plassar. Men, og her kjem poenget, det er ei sjølvmotseiing å "ikkje ha tid til å vera kommunist". Petter forstår at det ikkje held å stå på sidelinja for å få eit kommunistisk samfunn, men altså.

Når Petter "ikkje har tid til å vera kommunist" sagar han av greina han seier han vil sitte på. Vi må kjøre han på det, få han til å forstå at det er ein skilnad mellom NKS og anna organisering. Som leiar i FR i Horten må han bruke mesteparten av tida si der, men det held ikkje som argument for ikkje å bli med. Du må rydde for å ha eit ryddig hus, og du må ha ein kommunistisk organisasjon for å få eit nytt og betre samfunn.

Dette skulle jo ikkje vera så revolusjonerande nytt for nokon. Grunnen til at eg likevel skriv inn er: Ein ting er at vi forstår dette sjølv, men det er ikkje nok når vi ikkje klarer å skjera i gjennom hos andre.

2.) Til det å spørre folk om å vera med på sirkel. Det har eg dårleg erfaring med. Petter og fleire med han svarar: "Eg har ikkje tid." Da blir det vanskeleg å seie: "Ok, eg forstår at du har det travelt, men vil du vera med i NKS i staden?"

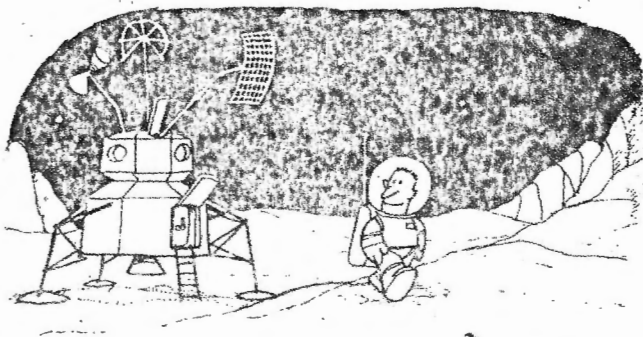
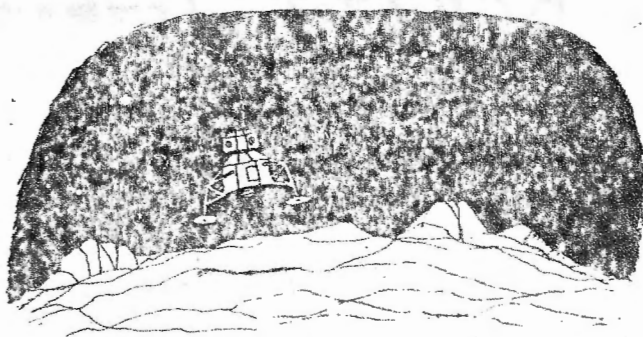
Metoden er slik: "Vil du vera med i NKS?" (Evt: "Kva syns du om (det vi driv med i) NKS?)" Svar: "Nei, eg kan ikkje vera med i m-l-rørsla utan å ha lese Marx eller Lenin, utan å veta kva marxisme er." Nytt spm: "Kva kan du evt gjøra med det?" Viss folk framleis ikkje har tid til å vera

-DEBATT-

med på sirkel, og ikkje veit nok, er det personlege samtaler og frokostinvitasjonar som står for tur.

Den tredje tingen: Spør NKS-arar korfor dei ikkje driv vervearbeid, og rydd evt. hindringar av vegen. Eller: Start sjølv, på eitt eller anna nivå.

Helge S.

↑ FORTS.

TIL DEBATT:

STRATEGISK PLAN

OM FRAMLEGGET TIL STRAT. PLAN.

Vi har hatt ein del diskusjonar på planen hos oss. Etterpå vart eg kritisk til ein del ting, men og ueinig i delar av kritikken.

Eg har inntrykk at det er ein ting som har komme godt fram i desse plandiskusjonane, og det er: "No må vi satse på IK". Så går diskusjonen på om det er rett eller gale, evt. kor mykje, og planen blir kritisert for å vera lite konkret. Det

er lite konkret å seie "sats på IK", men det er ikkje det planen seier heller.

Han seier: Det er på IK vi skal sette av folk planmessig, og utvikle linjer. (prioritere timar, dagar og folk). Og så: Dette arbeidet skal gjørast på ein bestemt måte. Og her er eg ueinig med folk i laget mitt, som seir sånn: "Dette er jo ikkje noko nytt. Vi har hatt masse plandiskusjonar før, prioritert som berre faan, og så har vi drive på med vårt som før. For det første: Planen er ny fordi det er ein "femårsplan". Sånn har vi ikkje drive med før. Det er riktignok feil å kalle det for ein "strategisk" plan når målet i beste fall er å vinne ein husleigestreik eller å få interesseorganisasjonane over på ei kampvillig linje. (Dette er store mål, det er ikkje det, men det er vel meir taktikk

- DEBATT (STRAT. PLAN.)

enn strategi?). For det andre: Planen er ny fordi han seier: "Det eine semesteret er ikkje lik det andre". Vår- og haustplanar er gode å ha, men dei er ikkje meir enn namnet seier: Ein plan for neste semester. No planlegg vi t.d. å hive oss inn i samskipnadspolitik, fordi det er der det skjer noko no. For det tredje: Planen er ny fordi han seier: No skal heile organisasjonen masjere i takt. Det blir ikkje taktfast masjering av å seie "prioriter studentkamp/IK". Da får vi samskipnad i Tromsø og fagutval i Oslo. Men, og no er vi endeleg ved poenget i innlegget mitt: Viss vi verkeleg skal gjennomføre desse 4-5 fasene i planen, og få gjennomslag for det, krever det at vi masjerer i takt. Det krever at t.d. våren 87 er semester I, og at semester II skil seg frå forrige semester på ein god del punkt. Både for NKS og etter kvart for studentane elles og.

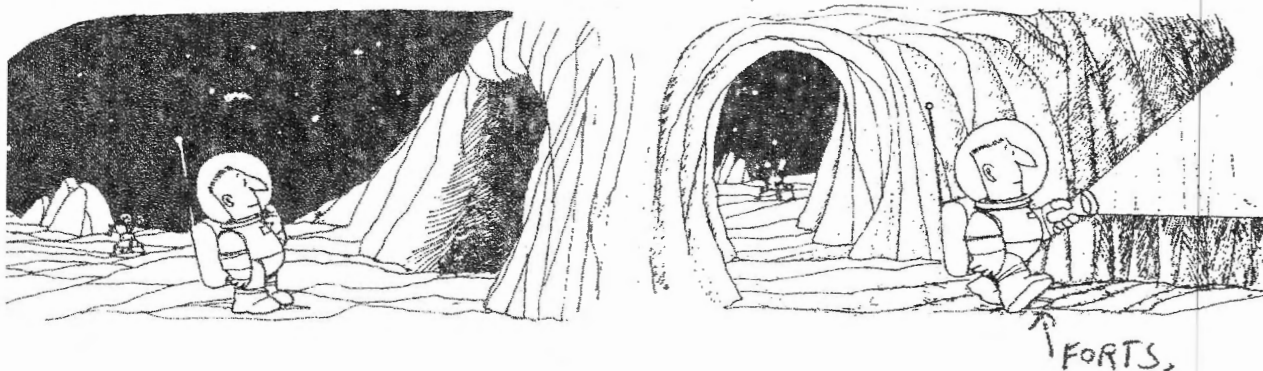
Det å gjøra t.d. LNL til ein kampvillig organisasjon er inga liten oppgåve. Planen er eit framlegg til korleis vi seriøst kan hive oss inn i ei slik oppgåva. Mindre kan vi i alle fall ikkje gjøra det. Det er ikkje nok å fremme dei korrekte framlegga på eit landsmøte, og det er heller ikkje nok å få fleirtal for dei.

Her er vi inne på ein vesentleg ting: Vi har eit framlegg på bordet der vi skal vedta at studentane skal reise seg til kamp X semester etter semester I. Det er ille nok å vedta noko i ein demokratisk sentralistisk organisasjon, om vi ikkje skal vedta store masserørsler i tillegg.

Altså: I motsetning til mine kjære kameratar meiner eg ikkje at denne planen seier lite. I denne faseinndelinga si er han så konkret at problemet blir å masjere stramt nok, å få NKS til verkeleg å stå på i samla tropp. Det eg derimot er skeptisk til, er at planen gir inntrykk av at desse fasene skal gå relativt jamt og raskt framover, mens eg trur at ting kan ta tid. Den innvendinga er likevel ikkje ei innvending som gjør at eg vil gå i mot å vedta ein langsiktig plan med ei slik faseinndeling.

Kjerna i vedtaksframlegget er for meg slik: Eitt semester er ikkje lik det forrige. Grunnen til det er at heile organisasjonen har jobba, ikkje for "framgang og fleire medlemmar", men for å oppnå nettopp det planen sett som mål for fase X.

RUNE, TRUMS

- DEBATT (STRAT. PLAN)

SVAR TIL PETRA PINK i 4. mai nr. 5 1985

Først vil jeg takke deg for innlegget ditt. Det er altfor lite diskusjon i Oslo-NKS, og selvom jeg er uenig i mye av det du skriver så ble jeg faktisk adskillige hakk inspirert etter å ha lest innlegget ditt.

Jeg vil først gripe fast i det jeg er enig med deg i: Manglende entusiasme er svært begrensende på arbeidskapaiteten til folk. Jeg oppfatter politisk mobilisering som en viktig ^{faktor} for å skape entusiasme for en plan. En annen faktor som påvirker entusiasmen er at man klarer å få resultater ut av jobbinga si. At man klarer å oppnå de målsettinger en setter seg. En tredje ting er sjølvsagt at man har en viss interesse og glede av det arbeidet en driver.

Intern kontra ekstern aktivitet.

Jeg tror jeg er enig med deg når det gjelder den utviklinga som har skjedd med intern kontra ekstern aktivitet. Hvis vi ser på antall interne møter kontra eksterne møter, og antall interne skriv kontra ekstern propaganda så ser vi et skremmende misforhold.

Men etter min mening er ikke dette noe som plutselig har skjedd i høst, men en utvikling som har starta for lenge siden og misforholdet har ikke drastisk forandra seg nå i høst-semesteret. (Å "bevise" dette blir en smule vanskelig, men hovedpoenget mitt er at det er historieforfalsking å påstå at dette plutselig har blitt mye verre i høst).

I motsetning til deg, mener jeg altså ikke at Årsmøte-vedtak om strammere prioritering og at studentkamp er den eksterne hovedoppgava er årsaken til at Oslo-NKS idag ser ut til å ha større intern enn ekstern aktivitet.

For meg er en strammere prioritering og konsentrasjon av kreftene nettopp en arbeidsmetode som skal gjøre det lettere for oss å få markert oss bedre utad, oppnå større resultater med det vi jobber med og dermed også en arbeidsmetode for å skape større entusiasme om jobbinga vår.

Så er det ^{fire} ting i innlegget ditt jeg vil "arrestere deg for".
Først det værste: Din framstilling av med hvilken hensikt NKS gikk inn i Afghanistankomiteen på Blindern.

Det du skriver er helt feil. Jeg er sjøl den personen som i første omgang gikk inn i styret, og mener derfor å vite hva jeg snakker om. Vi hadde problemer med å finne folk ~~z~~ som kunne gå inn i styret, men da jeg gikk inn var det ikke for å trekke meg ut så fort noen uavhengige kom med i styret. (Uavhengig= ikke medlem i NKS)
Jeg jobbet derimot med å få inn "uavhengige" folk i styret, som jeg dermed kunne jobbe sammen med. (I tillegg til andre NKS'ere som eventuelt kunne fylle min plass hvis jeg fikk andre oppgaver): Begge deler lykkes jeg med. 3/4 år seinere ble jeg valgt til leder for OSLO NKS, og trakk meg ut på grunn av det. Hoe sikkert du også synes er rimelig.

(Altså undersøk påstandene dine bedre neste gang)

Det andre "argumentet ditt" jeg synes er helt på sia er:

"Sjølvs om NKS på mat.nat. fakultetet i Oslo greier å driva ein god IS-politisk jobbing lokalt, må dei og resten av organisasjonen snart erkjenne at Oslo-NKS som sådan ikkje vil styrke seg med den linja."

Det er mulig at du mener at linja Oslo-NKS idag fører er identis med linja til mat.nat laget i Oslo.

Men det er sikkert ikke så jævlig mange som veit hvordan mat.nat lag jobber, og setningen blir intetsigende for de fleste. Nei si heller hva slags linje du tenker på, og hva som er gærnt med den, istedenf å slenge fram navnet på dette laget.

Jeg har i innlegget mitt ikke fått plass til å begrunne politisk hvorfor vi idag bare bør prioritere interessekamp. Delvis er dette forsøkt begrunna i D3-plan for 85/86, delvis i strategisk plan og delvis i innlegg i 4. mai. At du likevel sakner en politisk begrunnelse for at hovedoppgava vår eksternt skal være studentkamp, at vi idag ikke bør ha andre prioriterte oppgaver, skjønner jeg ikke helt, men jeg vil forsøke å skrive ned det jeg mener er det viktigst neste nummer av dette bladet.

Tilslutt:

Du skriver også i innlegget ditt:

"Vi skal konsentrere kreftene om å sitte på kvart vårt allmøte, og så at det og det er bra i studentkampen, men vi skal ikke stille til val noen steder."

- DEBATT (STRAT. PLAN)

Det eneste medlemmer av Oslo-NKS ikke har stillt til valg til det sist året er studentting/råd. (Utenon på juss)

Vi har hatt personer som har stillt til valg til fag og studentutvalg fakultetsråd/institutttråd og styre, og ikke minst NSU-møter og NSUs landsting. Utafor Blindern sitter vi faktisk med sentrale/lokale viktige verv i to interesseorganisasjoner.

At vi ikke stiller til valg til student-tinget er resultat av en PRIORITERING. Hvis du er uenig i denne prioriteringa får du skrive det og ikke at vi ikke stiller til valg.

Dette er fordi jeg mener Oslo-NKS tidligere har spredd seg på altfor mange arbeidsfelt i forhold til egen kapasitet. Utifra tanken om at en knyttet neve slår bedre enn fem sprikende fingre, mener jeg at det var helt riktig å skjære ned på prioriterte oppgaver for Oslo-NKS.

Hvorfor har det da blitt så skjev fordeling av intern kontra ekstern aktivitet?

Etter min mening skyldes dette hverken stram prioritering eller at studentkamp er valgt til ekstern hovedoppgave.

Organisasjonen har i lang tid strevd med at medlemstallet har ligget på et eksistensminimum. Dette er du sjøl inne på i innlegget ditt.

:"Det har i lengre tid vært lagt vekt på verving, noe som har vori rett. Resultatet er at organisasjonen er blitt målet, og hva vi jobber med ingenting."

Det vil alltid være en fare for å utvikle seg som du beskriver, når verving må være hovedoppgava. Og organisasjonen har kniven på strupen når det gjelder medlemstall hele tiden. ~~Detxxx~~

En sterk fokusering på verving, og organisasjon vil nødvendigvis kunne føre med seg en internt retta organisasjon.

Det ligger mange muligheter til ekstern aktivitet i studentkamp. Ved å lage en plan som fokuserer på ekstern aktivitet, ved å ha noen oppgaver felles for hele organisasjonen, tror jeg det er mulig å opparbeide et helt annet forhold mellom intern og ekstern aktivitet.

Vi behøver ikke sitte med styret i DNS for å drive med ekstern aktivitet.

OPPSUMMERING AV DISKUSJONEN PÅ STRAT. PLAN ØVRE-SV/OSLO.

Først: Initiativet til og tanken bak å utarbeide en strategisk plan for NKS støttes absolutt.

Vi fikk en diskusjon om begrepet strategisk. Er planen en strategisk plan eller en fire årsplan/langtidsplan? En strategisk plan for NKS vil innebære sosialisme. Dagskamp-paroler er noe annet enn et strategisk mål. Våre dagskampkrav må peke fram mot vårt strategiske mål. Vår strategiske kamp er kampen om merverdien, Strategisk vil vi jobbe for at studenter og intellektuelle skal bli kommunister. Ut fra dette må den daglige jobbingen sees. Videre delte vi diskusjonen i to:

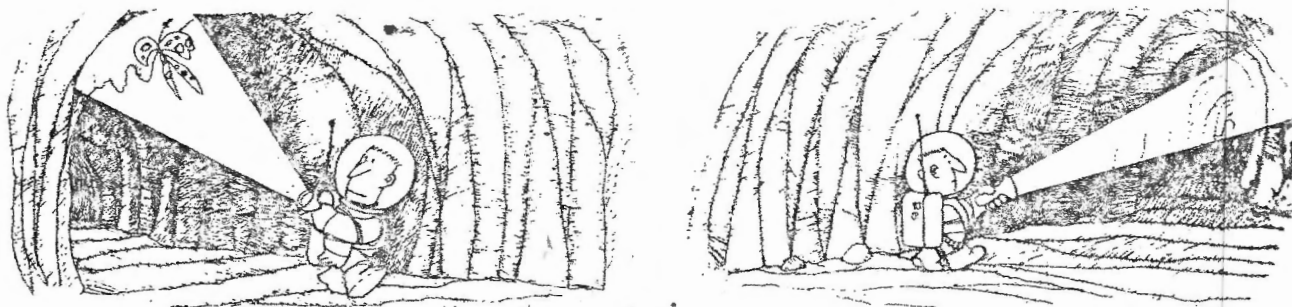
En på organisasjonsdelen i Strategisk plan og en på IK-delen.

Organisasjon:

Denne delen av planen er for teknisk. Politiske linjer for verving mangler. Det er viktig å peke på tiltak for at verving skal være en politisk og ikke en teknisk oppgave. Dette mangler. Dette må også sees i sammenheng med landsmøtets konklusjon om manglende kommunistisk forståelse i organisasjonen. Hvilke tiltak må gjøres for å rette på dette som er oppsummert som hovedproblemet i NKS nå?

Videre mangler en målsetting for organisasjonsarbeidet vårt. Dette gjør at delen som den står nå, vanskelig kan bli en rettesnor for arbeidet vårt de neste fire årene. Det er også viktig med konkrete målsettinger i vervearbeidet.

Vervearbeidet må også sees i sammenheng med måten vi jobber på. Et godt eksempel er alle interne undersøkelser som er foretatt det semesteret (hest -85), mens plan for ekstern virksomhet mangler. Det er klart dette vil få betydning for vervearbeidet vårt. Vi

-DEBATT (STRAT. PLAN)

verver ikke nye medlemmer eller jobber for at studenter skal bli kommunister når organisasjonens hovedbeskjeftigelse er å produsere, svare på og bearbeide spørreskjemaer. Er det også blitt sånn at vi ikke verver nå fordi organisasjonen har blitt alt? At grunnen til at vi skal verve er for å redde organisasjon NKS og at vi glemmer politikken?

Når det gjelder fostring er tredelingen som er satt opp feil. Det er viktig at vi bruker det vi vet på virkeligheten. Betydningen av praksis undervurderes. Det er ikke sånn at vi først må kjenne politikken vår, så studere det teoretiske fundamentet for så å gjøre bruk av dette til å analysere dagens virkelighet. Dette er jo marxismens kjennetegn ved siden av deres klassekarakter. Understrekingen av teoriens avhengighet av praksis. Praksis er grunnlaget for teorien og teorien på sin side tjener praksis. Eller som Mao sier: "Bare gjennom personlig deltakelse i den praktiske kampen for å forandre virkeligheten kan du avdekke det vesentlige ved den tingen eller gruppe av ting og forstå dem."

INTERESSEKAMP:

Hvilke kriterier ligger til grunn for en vurdering av hva som er strategisk viktig?

I fase I skal vi foreta grundige undersøkelser på fagene, ut fra disse skal videre linjer trekkes. Samtidig slås det fast at den økonomiske kampen er viktigst. Dette gjøres uten begrunnelse for at dette er taktisk riktig nå.. Og er den økonomiske kampen viktigere enn kampen om tenkingen? Er det ikke like viktig å kjempe for at studentene skal vise solidaritet som å kjempe for økonomien?

Det er viktig at hele NKS jobber med noe felles fordi vi da vil utvikle felles politikk, og ha muligheter til å oppnå noe. NKS skal reise kamp på det som tjener studentene best. Hvilken mulighet har NKS til å reise en kamp som nærmest er død? Her savner vi en vurdering. Hvis vi tror de HÅVER å oppnå bra studiefinansiering er dette illusjonsmakeri.

Det er viktig at vi analyserer hva som er viktig for studentene nå. Vi vurderer vi den taktiske situasjonen. Det er viktig at vi er der studentene er, uten å bli oppurtunister. Mulige kriterier for å plukke ut område:

-DEBATT (STRAT. PLAN)

- oppnå resultater konkret
- at vi har mulighete til å påvirke folk
- kan verve

Vi må vurdere hvordan situasjonen er og hvilke mottrekk som kan gjøres. Til slutt: Det viktigste for oss nå er å komme oss ut og ta i bruk den politikk vi har - ikke å gjøre undersøkelser. Vi har en fremragende IK-politikk som faktisk er samlet og systematisert i e Utdanningspolitisk hefte. La oss ta den i bruk.

AVSLUTNING: Det er viktig at en sannen plan har oppslutning blant medl. Hvis ikke vil den bli en bunke papirer og ikke en plan for arbeidet vårt de neste årene. For å oppnå dette trenger vi en grundigere diskusjon i organisasjonen enn det det er lagt opp til nå.

VEDTAK ETTER DISKUSJON OM STRATEGISK PLAN FOR NKS: Sentrum - lag OSLO.

1) Strategisk plan er bra.

2) Laget er i hovudsak samd i prioriteringa som strategisk plan legg opp til d.v.s. "Studentkamp" som høgaste prioritet av oppgåvene.

3) Laget meiner at planen er altfor "teknisk". Det er sjølvsagt viktig å stille kvantitative mål, slike kan jo målast eksakt. Men dei kvalitative målsetningane er òg heilt avgjerande, og kan stundom vera viktigere. Med kvalitative målsettingar meiner vi her t.d. ei målsetting om å vinna gjennomslag i visse deler av studentmassen på visse strids-spørsmål som vi meiner er viktige, slik som til dømes inntektsavhengig tilbakebetaling.

Vi meiner difor at planen ikkje i så stor grad skal konsentrere seg om kvar vi skal jobba, men heller legge meir vekt på, og ta utgangspunkt i kva for politiske spørsmål som er viktig å ta opp, kva linjer som er strategisk viktige å kjempa for og i mot i perioden.

- DEBATT (STRAT. PLAN)

Planen seier lite om kampen mot reformismen, revisjonismen og korporativismen (organfikseringa). Planskrivet legg einsidig vekt på å lytta til massane og å ta opp den kampen dei ynskjer. Framstillinga av dette ber preg av opportunisme og syndikalisme. I ein periode då våre grunnleggande linjer hadde ein viss innflytelse og dominans ville ikkje ei slik framstilling ha vore så galen. Men i dag har reformistane/ fordelingspolitikarane hegemoniet sjølv i den mest framskredne delen av studentmassen. På 70-talet gjorde NSU ein dårlig innsats for ein del rette krav. I dag gjer dei ein god innsats forein rekke krav som i realiteten rettar seg mot studentane. Dei nermaste åra vil kampen om kva linje som skal først viktigare enn spørsmålet om siger i den konkrete dagskampen. Ikkje på lange tider har det vore så viktig som no å kjempa for at massane høyrer på oss og at dei skal kjempe for dei krava som ~~vi~~ meiner er viktige.

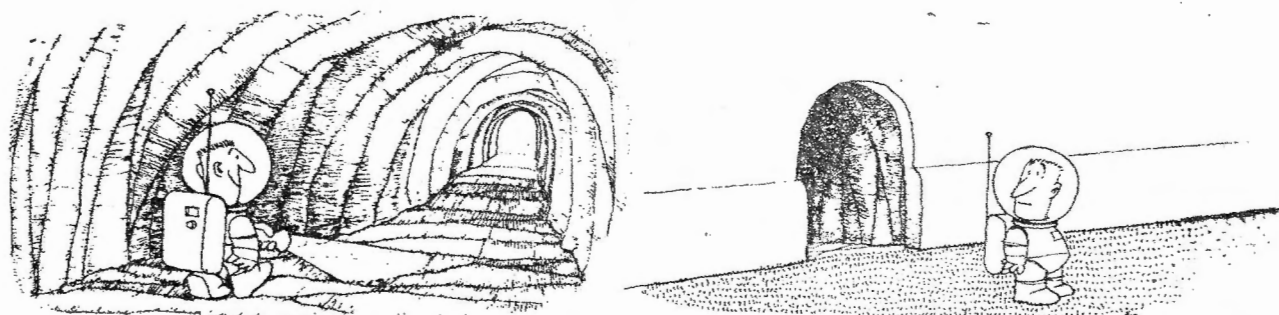
Vi må vera klar over at dei folka vi skal mobilisere, i svært stor grad er folk som vart utsette for ein dannelsingsprosess som omformar tenkesettet frå sunt folkevett til sosialdemokratisk statsreligion.

Kampen i dag står ikkje først og fremst om kamp- eller forhandlingslinje, men om kva vi skal kjempa for eller forhandla om. Dersom ein stiller eit krav som i realiteten rettar seg mot studentane er det sjølvsagt ein fordel at det ikkje vinn fram. I dei kommande åra vil som følge av den stadig sterkere herskende ideologien, vi sjå døme på at denne kampen står midt i blant oss.

4) Begrepet teoretisk kamp må omfatte studentersamfunna. Dei aller fleste diskusjonane i studentersamfunna er relevante for innhaldet i dette begrepet. Korvidt ein stiller til val må så vera eit spørsmål forårs og semesterplanar.

5) Når den politiske kampen har fått så liten plass vert det vanskelg å forstå kvifor studentkampen har 1.prioritet når målet er org.bygging. Denne samanhengen bør vel nettopp grunnjevast først og fremst med at ekstern kamp, gjerne dagskamp er avgjerande viktig for å skilja mellom rett og galt i linjekampen.

6) Det er litt va nskeleg å veta kva som er planen, og kva som er presentasjon av han.

TIL DEBATT:

KVINNEORGANISERING

HF-laget på Blindern gjorde i høst følgende vedtak: "Alle jenter i NKS bør være medlemmer i Kvinnefronten." Kravet vårt er kontroversielt, og vi håper derfor på en brei debatt i NKS i Oslo for neste årsmøte. Som forslagsstiller skal jeg begrunne standpunktet vårt.

M-l-bevegelsen har for lengst innsett at kvinnekampen er en nødvendig del av den revolusjonære kampen. Men hvordan virker dette i praksis innafor NKS? Hvor mange jenter^{er} medlemmer i Kvinnefronten? KF er den sterkeste og mest revolusjonære kvinneorganisasjonen i Norge. Det er KF som dreiv fram og stadig står i spissen for pornokampen, en kamp som ikke bare tar et oppgjør med samfunnets kvinneforakt, men også angriper kapitalismens mest lukrative utbyttingsmekanisme, pornoindustrien, direkte. Kampen for 6-timers normalarbeidsdag er kjempa fram av kvinneaktivister, organisert i KF. M-l-bevegelsens nye kvinneprofil er skapt av jenter med en organisasjon i ryggen. Uten KF ville nok AKP, NKS osv. fremdeles vært de gutteklubbene de var for noen år siden.

Som NKS har også KF rekrutteringsproblemer. Årsakene til det og løsninga på problemet diskuteres for tida aktivt i KF. Blant annet er det et skikkelig jenteopprør på gang. (mot de eldre's dominans). Det er viktig å styrke KF, som dess alt i er viktig og å være den mest drivende krafta i den revolusjonære kampen i Norge de siste åra. Det gjøres blant annet ved å øke medlemstallet og dermed bedre KF's økonomi.

-DEBATT- (KVINNE ORG 6.)

Sjølsagt er det viktig å verve flere jenter til aktivt arbeid i KF. Men passive medlemmer er likevel ikke å forakte. For at KF skal kunne bli enda sterkere må det økonomiske grunnlaget styrkes. I dag har vi ikke en gang råd til å ha en ansatt kontoransvarlig/sekretær, noe som er temmelig viktig for en landsomfattende organisasjons styrke og funksjonsdyktigh

Større kvinneaktivisering innafor NKS og AKP er sjølsagt et mål for oss som er blitt rekruttert fra KF. Vi mener det nå er på tide også å rekruttere den andre veien, både for å styrke KF og for å få gjennomslag for et breiere kvinnepolitisk perspektiv i NKS. I dag sies og skrives det mye pent om kvinnekamp og kvinnepolitikk i partiet, men hvordan følges det opp? Hvordan er det å være jente i NKS? Og hvilken plass har egentlig kvinneperspektivet i NKS' politikk? Dette ønsker vi debatt om.

Spørsmålet om egen særorganisering av jenter er for tida ute til diskusjon i alle AKP-laga i landet. Det ville kanskje være en idé å ta den diskusjonen i NKS også. Sjøl om NKS er en studentorganisasjon, utelukker ikke det aktiv kvinnekamp. Halvparten av studentene er jenter, som er offere for usynliggjøring og diskriminering i studiesituasjonen og i forhold til faget. For å vinne studentene må vi vinne jentene. Derfor må vi ha en egen jentepolitikk. For å utvikle en slik politikk, må NKS trekke veksler på KF, men også være med på å styrke KF. Vekselvirkninga er en forutsetning for økt studentaktivisering der også jenter deltar. Hvis en slags institusjonalisert symbiose er målet (uten at det rokker ved KFs partipolitiske uavhengighet) må det være naturlig for NKS-jenter også å være kvinnefrontere.

HILDE

-DEBATT- (KVINNEORG)

ANG. HF-LAGETS VEDTAK.

HF-laget har gjort et vedtak der det går inn for at alle jenter i NKS skal melde seg inn i Kvinnefronten (KF). Vedtaket har ingen begrunnelse og det er tenkt behandla av organisasjonen og med direkte virkning dersom det skulle komme så langt. Jeg mener det er et vedtak som verken tjener KF eller NKS og som har en gær'n filosofi om bygginga av Kvinnefronten.

Jeg håper vedtaket kan utløse en debatt om hvordan en skal styrke jente-fo stringa og mobilisere HELE NKS på spørsmål om jente-undertrykking o.a. som alt for lenge har vært jentenes ansvar aleine.

Men i denne omgang kort kritikk av vedtaket;

1. Skulle vedtaket blitt satt ut i livet ville det bety en kunstig vekst i KFs medlemsmasse. KFs medlemsvering innrettes individuelt som i andre sjølstendige organisasjoner. Dette styrker både aktiviteten og medlemmenes forhold til organisasjonen.
 2. Dersom vedtaket fra HF-laget skulle skli gjennom ville det føre til at en rekke jenter måtte melde seg inn i KF uten å kunne jobbe aktivt og jeg mener at en sånn type "beordring" er skadelig for både NKS og KF.
 3. Å øke organisasjonens oppslutning må ike først og fremst være en slik beordring, - men en politisk kampanje for å utvikle jentepolitikken i NKS og arbeidet med jente forstring.
 4. Jeg mener også at idag, med det politiske klimaet som eksisterer i NKS ville det skade NKS og jentekampen om et slik vedtak skulle bli gjennomført.
- Jeg håper forslag stillerne trekker vedtaker og istedet lanserer en kampanje for hvorfor NKS jenter bør melde seg inn i KF og jobbe aktivt der, - og at vi får en diskusjon om jentekampens rolle i NKS

NILS

